

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Jany Pražmové a Mgr. Luboše Jedličky v hlavním líčení konaném dne 27. 9. 2019

takto:

Obžalovaní

1. ■■■■■ narozen ■■■■■ v ■■■■■ jednatel a zaměstnanec společnosti ■■■■■
trvale bytem ■■■■■ a
2. právnická osoba **Jistá cesta s.r.o.**, IČ: 28142772, se sídlem Hálkova č. 947, Sezimovo Ústí,

uznávají se vinnými, že

obžalovaní ■■■■■ a právnická osoba Jistá cesta s.r.o.

obžalovaný ■■■■■ v postavení jednatele právnické osoby Jistá cesta s.r.o., která měla na základě objednávky od společnosti ZVVZ Enven Engineering a.s., provádět svařečské práce na opravě komínu v objektu společnosti C-Energy Planá s.r.o. v Plané nad Lužnicí, okres Tábor, v Průmyslové ulici č. 748, v období od **6. 8. 2017** do **8. 8. 2017** v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. c) a § 6 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, a s ustanovením § 3 odst. 1, odst. 2 vyhlášky č. 87/2000 Sb. nevyhodnotil podmínky požární bezpečnosti v prostorách, ve kterých bude svařování provádět, a nestanovil zvláštní požárně bezpečnostní opatření, dne 8. 8. 2017 v době od 19:00 hodin pak obžalovaný ■■■■■ jako zaměstnanec právnické osoby Jistá cesta s.r.o. prováděl sám bez účasti další osoby, která měla být v rámci zvláštního požárně bezpečnostního opatření na místě přítomna, svařování, počínal si tak v rozporu s ustanovením § 17 odst. 1 písm. i) zákona č. 133/1985 Sb. a s ustanovením § 3 odst. 9 a § 10 písm. a) vyhlášky č. 87/2000 Sb., žhavé částice vzniklé při svařování dopadaly na hořlavou konstrukci odlučovače kapek, což zapříčinilo v době od 22:05 hodin do 22:25 hodin vznik požáru komínu, který se rozšířil na střechu přilehlé budovy, každý z obžalovaných tak způsobil společnosti **C-Energy Planá s.r.o.**, IČO: 25106481, se sídlem Planá nad Lužnicí, Průmyslová

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

748, poškozením komínu škodu ve výši 14.219.675 Kč bez DPH a poškozením střechy přilehlé budovy škodu ve výši 709.832 Kč bez DPH, tedy v celkové výši nejméně **14.929.507 Kč**,

tedy

obžalovaný [REDACTED]

z nedbalosti způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že zapříčinil požár, čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a tímto činem způsobil škodu velkého rozsahu,

obžalovaná právnická osoba Jistá cesta s.r.o.

z nedbalosti způsobil obecné nebezpečí tím, že vydala cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že zapříčinila požár, čin spáchala proto, že porušila důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a tímto činem způsobil škodu velkého rozsahu,

čímž spáchali

obžalovaný [REDACTED]

přečin obecné ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba Jistá cesta s.r.o.

přečin obecné ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [REDACTED]

podle § 273 odst. 3 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v délce **24 (dvacet čtyři) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v délce **36 (třicet šest) měsíců**.

Obžalovaná právnická osoba Jistá cesta s.r.o.

podle § 23 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k **trestu uveřejnění rozsudku**, který spočívá v tom, aby na své náklady uveřejnila v některém celostátním tištěném deníku do 14 dnů od právní moci tohoto rozsudku jeho následující část: *Obchodní společnost Jistá cesta s.r.o., IČ: 28142772, se sídlem Sezimovo Ústí, Hálkova č. 947, byla rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 27. 9. 2019, sp. zn. 1 T 91/2018, uznána vinnou trestným činem obecné ohrožení z nedbalosti, který spáchala zanedbáním zákonných povinností při provádění svářečských prací na opravě komínu, což v důsledku zapříčinilo vznik požáru komínu, který se rozšířil i na střechu přilehlé budovy, a způsobil tak škodu ve výši nejméně 14.929.507 Kč, za něž jí byl uložen trest uveřejnění rozsudku.*

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se na řízení ve věcech občanskoprávních odkazují se svým uplatněným nárokem na náhradu škody poškození:

- **C-Energy Planá s. r. o.** (data shora),
- **EUCIA CZ a.s.** (dříve PSG-International a.s.), IČO: 13694341, se sídlem Otrokovice, Napajedelská 1552,
- **Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**, IČO: 47116617, se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21,
- **ZVVZ-Enven Engineering, a.s.**, IČO: 25696882, se sídlem Milevsko, Sažinova 1339.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z výslechu obžalovaného [REDAKCE] (v souladu s § 207 odst. 2 trestního řádu byly rovněž čteny části výpovědi obžalovaného [REDAKCE] z přípravného řízení) a vypočtení byli v hlavním líčení rovněž svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] se souhlasem stran byly čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení svědky [REDAKCE] a [REDAKCE].
3. Znalecké posudky Ing. Vladimíra Pokorného, znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, stavby průmyslové, a Znaleckého ústavu ALB expert s.r.o. z oboru stavebnictví byly se souhlasem stran v hlavním líčení čteny.
4. Provedeno bylo i rozsáhlé listinné a věcné dokazování, konkrétně výpis z obchodního rejstříku, vyčíslení škody s přílohami, vyjádření poškozeného, ručně obžalovaným pořízené přípisy, kopie dokladu, kopie povolení pro bezpečnou práci a pro vstup do stísněných prostor, náčrtek pořízený obžalovaným, písemnosti a fotografie předložené obžalovaným, pracovní smlouvu obžalovaného, videozáznamy, smlouva o dílo uzavřenou mezi společností C-Energy Bohemia s.r.o. a sdružení PSG a Invelt – Planá, technologický postup opravy komínového dřívku, uplatnění reklamace s přílohami, statické posouzení, originály povolení pro bezpečnou práci a pro vstup do stísněných prostor, náčrt vyhotovený [REDAKCE] záznam o provedení školení a zácvičku na pracovišti pro pracovníky externích firem, technická zpráva, objednávky, nabídky, faktura, statická zprávu ke komínu po požáru, písemnosti předložené zástupcem společnosti Lasmont s.r.o., záznamy o dechových zkouškách, snímek objektu vytištěný z internetu, fotodokumentace a protokoly o ohledání místa činu, výpis z linky tísňového volání na CD, odborná vyjádření, připojení poškozené Kooperativa pojišťovna s přílohami, připojení poškozené ZVVZ-Enven engineering s přílohami a výpisy obchodního a insolvenčního rejstříku. Neopominutelnými jsou rovněž osobní výkazy obžalovaného.
5. Již na úvod pak soud předestírá, že zamítl návrh obhajoby na doplnění dokazování dokumentem nazvaným „Znalecký posudek 5/2019 z oboru bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci a požární ochrany“, zpracovaný Vysokou školou báňskou - Technickou univerzitou Ostrava, znaleckým ústavem pro obor požární ochrana a bezpečnost práce a vyslechnout zpracovatelky tohoto „posudku“ Ing. Lenku Kissikovou, Ph.D. a Ing. Danu Chudovou, Ph.D. Jakkoli totiž daný dokument splňuje formální náležitosti znaleckého posudku a je zpracován i v oboru příslušným znaleckým ústavem, obsahově tento dokument nepřináší žádné odborné znalecké závěry, ale toliko právní hodnocení ve věci opatřených důkazů, k nimž však dle názoru není daný znalecký ústav legitimován, jelikož náleží výhradně soudu. Oba navrhované důkazy tak nemohou považovány za relevantní důkaz a přispět k objasnění trestné činnosti, zejména ve světle již provedených důkazů, které poskytují komplexní rámec pro rozhodnutí soudu.
6. Soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

7. **Obžalovaný** [REDAKCE] se ve věci vyjádřil velmi podrobně a k dané trestné činnosti se nedoznal. Velice obšírně a kriticky se obžalovaný vyjádřil zejména k podmínkám vytvořeným zadavateli práce v danou chvíli a na daném místě pro jeho činnost, které dle něj byly naprosto nedostatečné. Uvedl, že příčinu vzniku požáru spatřuje v tom, že nebyl zřetelně informován o rizicích, a kdyby

tomu tak bylo, tak by už v neděli oznámil, že v práci nebude pokračovat bez doplňujících bezpečnostních prvků. Dále popsal, že akci chystal od března 2017 na základě objednávky firmy ZVVZ. V rámci reklamačního řízení právě firma ZVVZ stanovila technologický postup provedení opravy absorbéru. Původně měla ta firma, která stavěla lešení, udělat dřevěné bednění nad lapačem kapek a na tato se měla přitlouct ochranná deka. Firma provádějící lešení toto však odmítla zhotovit, proto si obžalovaný se svými spolupracovníky deku přidělal sám. V pondělí také proběhlo školení ze strany firmy C-Energy, které bylo pouze o pohybu a chování v areálu replárny, a nikdo neřešil zvýšené nebezpečí při opravě. Akce se dostala do skluzu, a to jednak kvůli pozdnímu příjezdu odpovědných pracovníků ZVVZ, jednak bylo zjištěno, že technologický postup stanovený ZVVZ Milevsko je neproveditelný, neboť nebylo možné pracovat v komínu ve složení dvě a dvě osoby z důvodu stísněného prostoru. Do toho zjistili, že se uvolňují šrouby na přírubě, takže museli narychlo provést kotevní sváry. Obžalovaný firmu ZVVZ také upozornil na to, že komín je otevřený, což původně dohodnuté nebylo a že v komínu nejsou sami. Začaly se tam totiž provádět tryskací práce, které nebyly plánované. Přes všechny své výhrady byl ubezpečován o tom, že akce je bezpečná. Dotazoval se také na požáry jiných dvou absorbérů, které také vyhořely, ale bylo mu řečeno, že to je jiný typ. Ještě v pondělí obžalovaný řešil se zaměstnanci firmy ECB, zda není stěrka hořlavá. Nedostali žádný bezpečnostní list, řekli jim, aby to zkusili v homogenním stavu zapálit, což se jim nepodařilo, a také mu bylo sdělováno, že lapač kapek je nezapalitelný. Svařením dvou metrů kotevního sváru vlastně ukončili činnost prvního dne, ale dostali se do velkého zpoždění, navíc kvůli podmínkám práce (tunelový efekt apod.) odmítli ostatní spolupracovníci druhý den nastoupit do práce kvůli bolestem hlavy apod. Druhý den tedy sám obžalovaný se svědkem [REDAKCE] začali brousit úkosy v sváru. Zhruba v 11:00 hod dohnali skluz, ale ve 13:00 hod přišlo nařízení přerušit kvůli práci štěrkařů, následně pokračovali do 15:00 hodin bez jakýchkoliv problémů, přičemž následně práci opravdu přerušili cca do 18:00 hod., kvůli pískování pouze vápencových úsad. Oni se poté vrátili na pracoviště, veškeré nářadí museli snést dolů a vyfoukat, pak ho opět vynosili nahoru. V tu dobu byl na místě zrovna pan [REDAKCE]. Potom mu svědek [REDAKCE] oznámil, že kvůli úmrtí v rodině už na další práci nemá, a proto ho obžalovaný propustil domů, přičemž si vědom toho, že byla chyba, že tam svařoval sám. Obžalovaný pak po 20:00 hodině svaření přerušil a šel se nasvačit a na velín oznámit přerušení, které nastalo v 16:00 hodin. Kolem 21:00 hodiny se vrátil ke svařování, svařoval asi tři čtvrtě hodiny a ucítil, jako když se páli kabel. Slezl dolů po lešení a hledal nějaký zdroj. Slezl až k lapači kapek, začal zvedat deku a vespu v hloubce asi 3 metrů viděl rozhořivající se oheň. Měl tam nachystané 3 hasicí přístroje, tak to začal hasit. Oheň se však začal rychle rozhořivat, stačil vystříkat dva hasicí přístroje, ale třetí už ne, zásah neměl žádné účinky, neboť kvůli tahu v komínu vše letělo vzhůru. Sjel dolů výtahem, vypořil elektřinu a běžel na velín. Tam již potkal další lidi, kteří běželi z velína ven, už volali hasiče, neboť oheň viděli na kameře. Bylo to všechno velmi rychlé. Problém byl dále dle obžalovaného i v tom, že to všechno otevřeli, tedy vlezli do komína a tak způsobili velké proudění, navíc byla v daný okamžik vypuštěna voda z absorbéru a ke všemu přispěl také souběh pískovacích prací, protože i hrdlo absorbéru bylo opískováno od stěrky a znovu natřeno. Stěrka původně v homogenním stavu se opískováním změnila na stav prašný a usadila se v lapači kapek. O tom jej však štěrkaři neinformovali. Řekli, že čistili vápencové úsady. V případě, kdy by věděl, že jsou dole hořlavé látky, zvolil by jiný postup, takto byl na životě ohrožen i on sám.

8. Obžalovaná právnická osoba Jistá cesta s.r.o. byla ve věci zastoupena opatrovníkem advokátem JUDr. Pavlem Šonkou, vzhledem k tomu, že obžalovaný [REDAKCE] je jednatelem obžalované právnické osoby a druhým jednatelem je jeho manželka. **JUDr. Pavel Šonka** jako opatrovník měl také možnost vyjádřit se v hlavním líčení za obžalovanou právnickou osobu, avšak využil svého práva a odmítl k věci vypovídat.
9. Dá se říci, že vlastní popis činnosti obžalovaného [REDAKCE] není až na několik dílčích odlišností v zásadním rozporu s ostatními provedenými důkazy ve věci, ovšem s výjimkou jeho vlastního hodnocení podílu na vzniku požáru.

10. První okruh svědků vyslechnutých ve věci tvoří spolupracovníci obžalovaného [REDAKCE] kteří se přímo s ním podíleli na některých částech uvedených prací. Svědek [REDAKCE] uvedl, že se na místě nacházel dne 7. 8. 2017, kdy absolvoval bezpečnostní školení společnosti C-Energy, zaměřené na práci ve výškách, nikoli jako požární, a následně čekali na 10:00 hodin, kdy se měl na místo dostavit technik nebo svářečský dozor ZVVZ Milevsko, k čemuž nedošlo, proto jen vynášeli nahoru nářadí, hasičáky a další potřebné věci. Po několika telefonátech technik přijel ve 14:00 hod., ale vůbec nešel nahoru komín, pouze chtěl nafotit to, co připravili, a po kontrole fotografie odjel. Svědek neslyšel, že by se hovořilo o hořlavosti látek. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaný [REDAKCE] je jeho nevlastním otcem a pracuje na dohodu o provedení práce u stíhané právnické osoby. Uvedl, že v úterý na místě pracoval asi do 20:00 hod., kdy odjel na pohřeb babičky. Pokud původně uváděl, že v době požáru byl na místě, nebyla to pravda, a vidí to nyní jako chybu, na tomto tvrzení se domluvil s obžalovaným [REDAKCE] po tom kdy mu pak volal obžalovaný [REDAKCE] že chytnul komín a že má hned přijet na místo, bylo to pod tlakem situace požáru. Svědek dále popsal, že před nástupem do práce byli obecně poučeni o bezpečnosti, hořlavost materiálů se neřešila, ale dle svědka riziko vznícení vyplývalo „z logiky věci, byl tam plastový odlučovač kapek“, bylo jim však řečeno, že zakrytí nehořlavou dekou je dostačující. Vysvětlil také, proč nebylo možné odlučovač fyzicky odstranit. Svědek [REDAKCE] pak pouze popsal rovněž všeobecné proškolení o bezpečnosti práce ze strany C-Energy dne 7. 8. 2017, kde nepadla žádná zmínka o hořlavosti látek, a skutečnost, že byl najat na kontrolu svařování, která následně vzhledem k událostem neproběhla.
11. Druhý okruh vyslechnutých svědků tvoří zaměstnanci společnosti ZVVZ – Enven Engineering a.s., která obžalovaného [REDAKCE] resp. obžalovanou společnost Jistá cesta s.r.o., na danou práci sjednala. Svědek [REDAKCE] působí ve společnosti ZVVZ – Enven Engineering a.s. na pozici projektového manažera, konkrétně realizace zakázek. Uváděl, že měli na základě uznané reklamace odstraňovat vady. Bylo dohodnuto, že se tak stane při odstávce, která měla začít dne 5. 8. 2017. Mezi tím zpracovali technologický postup opravy, což bylo odsouhlaseno jak C-Energy Planá s.r.o. tak i PSG - International a.s., a vybrali subdodavatele, což byla společnost Jistá cesta, která měla provést zavaření. Také vybrali subdodavatele pro stavbu lešení, což byla firma Lasmont a subdodavatele EC+B Service s.r.o., tato společnost měla provádět tryskačí práce, což bylo očištění stěrky a následně po zavaření obnovení této stěrky. Ke každé objednávce byl přiložen technologický postup provedení opravy a všichni subdodavatelé ho dostali. Tento technologický postup vypracovali pan [REDAKCE] a [REDAKCE] ze ZVVZ. Dne 8. 8. 2017 mu obžalovaný [REDAKCE] někdy mezi 15:00-17:00 hodin volal a říkal, že musel přerušit práce, že C-Energy provádí zde nějaké své práce, že je provádí pan [REDAKCE]. Také mu říkal, že se na místě domluvil, že po ukončení těch oprav půjde svou práci dodělat. On už to dále neřešil. Pokud by mu obžalovaný [REDAKCE] řekl, že nelze dále pokračovat, došlo by ke zpoždění zakázky a muselo by se to řešit. Někdy mezi 22:30 a 23:00 hodin mu obžalovaný [REDAKCE] volal a říkal, že se stal průšvih, že chytlo odsíření. On poté volal panu [REDAKCE] který o požáru ještě nevěděl, ale okamžitě na místo vyrazil. O dalším postupu pak již komunikoval pouze s panem [REDAKCE]. Následující den pak na místo dovezl statika, který vydal zprávu, že nehrozí zřícení komínu. Pak se v podstatě začala realizovat oprava po požáru. Svědek [REDAKCE] jako zaměstnanec společnosti ZVVZ – Enven Engineering a.s. na pozici svářečský dozor uvedl, že obdržel zakázku na reklamaci komínu v Plané nad Lužnicí, neboť docházelo k úniku kondenzátu mezi přírubami a byl narušován přírubový spoj, resp. šrouby, a docházelo tedy k narušení statiky. On proto zhotovoval postup svařování a svářečskou dokumentaci. Tuto předložil svědku [REDAKCE] který jak svědek předpokládá, vše předložil obžalovanému [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] si pak v technologickém postupu vymínil nikoli trvalý svářečský dozor, ale chtěl vidět první tři spoje. Tyto skutečně kontroloval první den prací okolo druhé hodiny odpoledne, bylo tomu tak dle svědka nicméně za situace, kdy obžalovaný [REDAKCE] na jeho příjezd nevyčkal, a měl již svěřené dva metry spojů. Uvedl také, že řešily s obžalovaným [REDAKCE] změny technologického postupu, kdy vypustili přehřev materiálů. Obžalovaný [REDAKCE] měl nad odlučovačem kapek roztažené nehořlavé deky, neví však, kdo to takto

určil, neboť odpovídal pouze za svařovací část technologického postupu. O požáru se dozvěděl následně.

12. Třetí okruh svědků představují další pracovníci, kteří se v daném čase pohybovali na stejném pracovišti s jinými úkoly. Svědek [REDAKCE] je technikem společnosti Lasmont s.r.o. Uvedl, že jejich společnost na místě stavěla lešení uvnitř komínu. Firma byla najata dle svědka nejspíše společností C-Energy, ale podstatné je uvedeno dle jeho výpovědi ve smlouvě. Na místě fyzicky nebyl a jejich úkolem nebylo řešit bednění na zakrytí odlučovače, tedy bezpečnostní opatření, ale toliko postavení lešení. Svědek [REDAKCE] je jednatelem společnosti EC+B Service s.r.o. Uvedl, že měli na místě provádět stěrkování a ten den byli na místě ve třech, museli některé práce dodčkat, proto obžalovaný [REDAKCE] kvůli nim odpoledne přerušil a šel domů, následně mu zavolal, že už jsou hotoví a on zase přišel a začal zase dělat své práce. Oni tam pískovali křemičitým pískem vnitřek kouřovodu, prach lítal do absorbéru i nahoru tahem. Po skončení pískování zaměstnanci sfoukli ten písek do absorbéru. Ten hrubý padnul na dno, kde bylo vlhko, jemný vylítl nahoru. On po dokončení práce šel sfouknout všechna patra, aby byla čistá a aby mohl dokončit zápočetovou inspekci. Ten den, co tam přijel, se setkal s obžalovaným [REDAKCE] a zástupcem ZVVZ. Upozornil je, že materiál, který je použitý v tom komíně je hořlavý, určité takto upozorňoval osobu z ZVVZ, ale domnívá se, že i obžalovaný musel vědět, že to za určitých okolností může hořet. Svědek už v Dětmarovicích zažil, že odlučovač hořel.
13. Čtvrtý okruh svědků pak tvoří osoby z řad zaměstnanců majitele objektu společnosti C-Energy Planá s.r.o. Svědek [REDAKCE] je technickým ředitelem ve společnosti C-Energy Planá s.r.o. Uvedl, že zařízení, které se nazývá absorbér odsíření s komínem je v provozu od roku 2015, slouží k čištění spalin, k tzv. odsíření spalin uhelných kotlů. Výška celého zařízení je 85 metrů, průměr základny absorbéru je 6 m a průměr komínu 2 m. Jedná se o celooceľovou trubku svařenou z plechu různých tloušťek. Uvnitř je pak vestavba, která je tvořena plastem. Někdy začátkem roku 2017 byla na tomto zařízení zjištěna závada. Zařízení bylo reklamováno. Reklamace byla uznána a bylo dohodnuto se sdružením PSG a Invelt Planá, což byl dodavatel zařízení, že dojde k opravě. Subdodavatelem sdružení bylo ZVVZ Milevsko a ti měli zase další subdodavatele, mezi nimi i společnost Jistá cesta s.r.o. Technologický postup provedení oprav zpracovávala společnost ZVVZ Milevsko a proškolení zaměstnanců cizích firem prováděl jejich zaměstnanec [REDAKCE]. Nad komunikaci firem, které se na opravě podílely, měl dohlížet správce zařízení [REDAKCE]. Součástí technologického postupu byl i harmonogram prací. Oni dodavatelské firmě předávají pracoviště a seznámí je se specifickými riziky svého provozu. Jmenovaný také poskytl kamerový záznam z kamery umístěné v objektu. Svědek [REDAKCE] uvedl, že ve společnosti C-Energy pracuje jako technolog chemik, a rovněž jako správce dané zařízení absorbéru. Z této pozice zařizoval reklamaci vůči společnosti PSG, s níž měla C-Energy prvotně vztah, jejich subdodavatelem bylo ZVVZ. On sám jednal zejména s panem [REDAKCE] ze ZVVZ, s nímž projednával termíny a předával si technologické postupy. On sám se z hlediska rizika vzniku požáru nejvíce obával o odlučovač kapek, to také kladl na srdce panu [REDAKCE] a od něj samého proto také vyšel požadavek na bezpečnostní prvek zakrytí odlučovače protihořlavou dekou. Přišlo mu již z faktu, že je odlučovač vyroben z plastu zřejmě riziko, že může dojít ke vznícení. Svědek také koordinoval práce více skupin na pracovišti. Domlouval tedy s obžalovaným [REDAKCE] přerušení práce kvůli pískování, s čímž dotýčný souhlasil. K požární bezpečnosti cizích firem neměl žádný vztah. Vyjádřil se také ke způsobu, jakým je vydáváno povolení pro bezpečnou práci. O požáru jej informoval pan [REDAKCE] ze ZVVZ telefonicky. Další zaměstnanec C-Energy s.r.o. Svědek [REDAKCE] uvedl, že pracuje jako vedoucí směny. Dne 8. 8. 2017 nastoupil do práce ve 14:00 hodin a odcházel ve 22:00 hodin. O požáru byl informován, až když už byl doma. Volal mu pan [REDAKCE] a ptal se na povolení. Říkal mu, že hoří komín. Příslušné papíry ležely na stole ve velíně v kanceláři mistrů. Povolení pro bezpečnou práci vystavuje on na žádost zodpovědné osoby, v tomto konkrétním případě to bylo na žádost pana [REDAKCE], což je zaměstnanec údržby. Ten přišel s tím, že potřebuje povolení vystavit pro pana [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] pracuje ve společnosti C-Energy jako manažer pro řízení ochrany životního

prostředí a bezpečnosti práce. V pondělí 7. 8. 2017 proškoloval její kolega [REDAKCE] jako zaměstnanec Jisté cesty, tak společnosti EC+B Service. Podrobně popsala postup při vydávání povolení pro bezpečnou práci. Jejich školení cizích zaměstnanců obsahuje základní pravidla pohybu v areálu a další například vyhlášení evakuace, nakládání s odpady, pohyb po komunikacích, povinnost zahájit pracovní činnost pouze po vydání platného pracovního povolení. To nenahrazuje požadovaná specifická proškolení. Svědek [REDAKCE] pracuje na pozici vedoucího strojního provozu společnosti C-Energy. Popsal obsah školení bezpečnosti práce, které v areálu teplárny proběhlo 7. 8. 2017, a při němž proškolil mimo jiné pracovníky společnosti Jistá cesta. Proškolení byli všichni o základních povinnostech, včetně předpisů o požární ochraně, o hydrantech, telefonních číslech, jedná se o školení obecnější povahy zakončené testem. Svědek [REDAKCE] je také zaměstnancem společnosti C-Energy v Plané nad Lužnicí. Pracuje zde jako zámečnický – údržbář. Vyjádřil se k tomu, jak se vydávala povolení k bezpečné práci, která konzultoval s obžalovaným [REDAKCE] vzhledem k informacím ze ZVVZ, které byly zprvu proměnlivé, nakonec zatrhli ve formuláři nebezpečí požáru. Další zaměstnanec společnosti svědek [REDAKCE] uvedl, že v době požáru byl v zaměstnání. Od předchozího mistra věděl, že pracovníci společnosti Jistá cesta jsou na komíně. Povolení pro bezpečnou práci bylo na stole u něj v kanceláři. V průběhu práce se díval na kamery a zdálo se mu, že hoří. Viděl nějaké záblesky a kouř na monitorech, proto se šli kouknout. V tu dobu již proti nim po schodech šel obžalovaný [REDAKCE] a říkal, že hoří absorbér. Byl v tu dobu sám. Požár byl oznámen a on čekal venku na hasiče. Další pracovníci např. vypnuli elektřinu a snažili se hasit.

14. Konečně pátý okruh svědků představují osoby, které mimo objekt poškozené společnosti upozorovaly požár, a tento ohlásili. Svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] tak popsali upozorování požáru a svou reakci. [REDAKCE] a [REDAKCE] též poskytli videozáznamy požáru, které pořídili na své mobilní telefony.
15. **Listinné důkazy**, tedy výpisy z rejstříků, smlouvy mezi jednotlivými subjekty, technické zprávy, zpracované technologické postupy, povolení pro bezpečnou práci a statické posudky, pak prokazují právní vztahy mezi jednotlivými subjekty podílejícími se na opravě komína a jejich obsah, a rovněž rozsah kompetencí jednotlivých subjektů. Pracovní smlouva obžalovaného [REDAKCE] výpis z obchodního rejstříku na firmu Jistá cesta s.r.o., doklady o proškolení BOZP a PO a kopie dokladů obžalovaného [REDAKCE] jako svářeče, pak prokazují vztahy mezi oběma obžalovanými a odborné kompetence obžalovaného [REDAKCE].
16. Hasičský záchranný sbor ve věci vypracoval několik **odborných vyjádření**, mimo jiné byla zjišťována hořlavost a teplota vznícení stěrky a byla zjišťována shoda mezi zbytkem požárem poškozené tkaniny a srovnávacím materiálem. Podstatným je odborné vyjádření k požáru, kdy jako příčina vzniku požáru bylo stanoveno porušení právních předpisů ve shodě s tím, co je uvedeno ve výroku rozsudku. Vlastní příčinou vzniku požáru komínu bylo svařování, resp. dopadání svařovacích perel, tedy trsů jisker a okují, na plastový odlučovač kapek, přičemž tyto měly teplotu schopnou zapálit jakýkoliv plast. Následně došlo v důsledku úletu hořící části stěrky vnitřní části komínového tělesa kvůli větru a zapálení střešního pláště sousední budovy. V doplňku tohoto odborného vyjádření hasičský záchranný sbor uvedl, že při odstraňování stěrky v okolí spoje docházelo k vývinu prachových částic, které se usazovaly na podestě odlučovače kapek. Toto množství však bylo nepatrné a vzhledem k velice podobným hodnotám teploty vznícení polypropylenu, tedy materiálu odlučovače kapek, a stěrky je toto pro stanovení vzniku požáru a jeho šíření nepodstatné.
17. **Výše vzniklé škody** byla stanovena ve věci citovanými znaleckými posudky. Obžaloba vycházela ze znaleckého posudku Ing. Vladimíra Pokorného, který stanovil výši škody poškozením komínu na 18.503.523 Kč a výši škody poškozením střechy přilehlé budovy na 1.105.000 Kč (v obžalobě chybně uvedeno 1.405.000 Kč). Soud měl k dispozici navíc i znalecký posudek znaleckého ústavu ALB expert s.r.o., který stanovil výši škody poškozením vlastního majetku společnosti C-Energy Planá s.r.o. odlišně, a to tak, že poškozením komínu vznikla škoda 14.219.675 Kč bez DPH

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

a poškozením střechy přilehlé budovy škoda ve výši 709.832 Kč bez DPH. Vzhledem k tomu, že takto stanovená výše škody je ve prospěch obžalovaných, vycházel soud z tohoto znaleckého posudku, ačkoli tento závěr neměl žádný vliv na právní kvalifikaci daného trestného činu. Ve vztahu ke způsobené škodě pak soud přijal oproti obžalobě ještě odlišný závěr o tom, kdo byl vlastním poškozeným v dané věci. Společnost C-Energy Planá s.r.o. sice v rámci smluvní odpovědnosti v průběhu reklamačního řízení uplatnila nárok na náhradu škody bezprostředně vůči společnosti EUCIA CZ a.s. (dříve PSG-International a.s.), zůstává majitelem veškerých přímo poškozených zařízení (komín a střecha přilehlé budovy), proto dle názoru přímá škoda v důsledku jednání obžalovaných vznikla toliko právě této společnosti.

18. Z výše uvedených důkazů plyne dle názoru soudu bezpečný závěr, že příčinou vzniku požáru v dané věci bylo svařování prováděné obžalovaným [REDAKCE]. Dodavatelem svářečských prací byla právnická osoba Jistá cesta s.r.o., kterou pro tuto zakázku zastupoval obžalovaný [REDAKCE] jako její jednatel. Povinností obžalovaného [REDAKCE] jednajícího za právnickou osobu bylo před provedením prací vyhodnotit podmínky požární bezpečnosti v prostorách, ve kterých se bude svařování provádět a stanovit zvláštní požárně bezpečnostní opatření a to písemně, jak bude ještě podrobněji zdůvodněno níže v části věnující se právní kvalifikaci. V dané věci bylo i méně odborně vzdělaným osobám zcela jasně patrné, že v komínu hrozí největší nebezpečí vzniku požáru právě od zapálení odlučovače kapek, přičemž obžalovaný [REDAKCE] který k provádění těchto prací měl oprávnění a byl v tomto směru řádně proškolen, zmiňovaný souběh napadání prachu z pískování do odlučovače neměl žádný praktický vliv na zvýšení rizika požáru. Požáru by naopak předešlo, pokud by obžalovaný [REDAKCE] buď zajistil důkladné zakrytí odlučovače kapek, nebo na jeho zakrytí trval. Nic z toho však obžalovaný [REDAKCE] v rozporu s níže citovanými ustanoveními zákona č. 133/1985 Sb. o požární ochraně, a vyhlášky č. 87/2000 Sb., kterou se stanoví podmínky požární bezpečnosti při svařování a nahřívání živců, nečinil. Sám obžalovaný [REDAKCE] ve své výpovědi připustil, že „svářečský zákon“ je nastaven tak, že „za vše může svářeč“, tím spíše však měl trvat na řádných podmínkách výkonu objednaných prací, neboť právě z tohoto důvodu na ně byl jako odborně kompetentní osoba najat. Svařování bylo navíc prováděno v prostoru s nebezpečím požáru, tudíž vyžadovalo zvláštních požárně bezpečnostních opatření a byla nutná účast nejméně dvou osob včetně svářeče, což obžalovaný [REDAKCE] také nedodržel, když další osobu odeslal z místa sváření a jako svářeč zůstal na místě sám. Obžalovaný tak porušil další ustanovení vyhlášky č. 87/2000 Sb. a zákona č. 133/1985 Sb. Jestliže tedy obžalovaný [REDAKCE] ke sváření přistoupil sám a přesto, že zakrytí odlučovače nebylo dostatečně zabezpečeno, nese odpovědnost za vznik požáru, a s ním i společnost Jistá cesta s.r.o., neboť samotné svářečské práce prováděl obžalovaný [REDAKCE] jako zaměstnanec společnosti Jistá cesta s.r.o. V příčinné souvislosti s tímto jednáním obžalovaného [REDAKCE] pak došlo ke vzniku požáru a škodě na cizím majetku, která dosahuje minimálně škody ve výši 14.929.507 Kč bez DPH.

III. Obhajoba obžalovaných

19. Skutkové námitky obhajoby obžalovaného [REDAKCE] byly velmi rozsáhlé, a klíčové z nich byly vzhledem k tomu pojednány v rámci skutkových zjištění rozvedených shora. Nad rámec výše uvedeného pak soud doplňuje, že pokud obhajoba obžalovaného opakovaně zdůrazňuje, že řada dalších subjektů podílejících se na opravě daného komína nezajistila dostatečné podmínky pro výkon prací obžalovaného [REDAKCE] jedná se o námitky, které by svou relevancí mohly mít spíše v civilním řízení za situace, kdy by obžalovaný [REDAKCE] za daných podmínek odmítl objednané práce vykonávat. Jelikož tak však nečinil, ačkoli dle níže uvedených právních ustanovení k tomu byl tou kompetentní osobou, převzal veškerá rizika na svou osobu, potažmo jeho společnost.
20. Obhajoba právnické osoby pak sledovala argumentaci obžalovaného, a proto ve vztahu k ní platí obdobné závěry.

IV. Právní posouzení

21. Po právním posouzení skutků popsaných ve výroku tohoto rozsudku soud uzavírá, že obžalovaný █████ spáchal přečin obecné ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť z nedbalosti způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že zapříčinil požár, čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a tímto činem způsobil škodu velkého rozsahu.
22. Povinnosti obžalovaného █████ v daném případě vymezila především následující ustanovení. Podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 133/1985 Sb., České národní rady o požární ochraně, jsou právnické osoby a podnikající fyzické osoby povinny dodržovat technické podmínky a návody vztahující se k požární bezpečnosti výrobků nebo činností. Podle § 6 odst. 1 písm. a, b) zákona č. 133/1985 Sb., České národní rady o požární ochraně, jsou právnické osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím a s vysokým požárním nebezpečím dále povinny stanovit organizaci zabezpečení požární ochrany s ohledem na požární nebezpečí provozované činnosti a prokazatelným způsobem stanovit a dodržovat podmínky požární bezpečnosti provozovaných činností, případně technologických postupů a zařízení, nejsou-li podmínky provozování činností a zabezpečování údržby a oprav zařízení stanoveny zvláštním právním předpisem. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 87/2000 Sb., Ministerstva vnitra, kterou se stanoví podmínky požární bezpečnosti při svařování a nahřívání živců v tavných nádobách, se před zahájením svařování se vyhodnotí podmínky požární bezpečnosti v prostorech, ve kterých se bude svařovat, jakož i v přilehlých prostorech, zda se nejedná o svařování vyžadující zvláštní požárně bezpečnostní opatření [§ 2 písm. g) vyhlášky]. Při tom se hodnotí i požární nebezpečí, které představují hořlavé látky obsažené ve stavebních konstrukcích (např. stěnách, stropech, přepážkách). Změní-li se podmínky požární bezpečnosti v průběhu svařování, lze v něm pokračovat až po novém vyhodnocení a zajištění odpovídajících základních nebo zvláštních požárně bezpečnostních opatření. Podle druhého odstavce § 3 téže vyhlášky se pro svařování vyžadující zvláštní požárně bezpečnostní opatření jejich zajištění prokazuje písemně. Přitom se vychází i z požadavků vyplývajících ze zákona a předpisů o požární ochraně. Podle § 17 odst. 1 písm. i) zákona č. 133/1985 Sb., České národní rady o požární ochraně, je fyzická osoba povinna dodržovat podmínky nebo návody vztahující se k požární bezpečnosti výrobků nebo činností. Podle § 3 odst. 9 vyhlášky č. 87/2000 Sb., Ministerstva vnitra, kterou se stanoví podmínky požární bezpečnosti při svařování a nahřívání živců v tavných nádobách, při svařování vyžadujícím zvláštní požárně bezpečnostní opatření je nutná účast nejméně dvou osob včetně svářeče. Obsadit pracoviště jednou osobou lze pouze tehdy, jedná-li se o svařování, kdy svářeč je schopen všechny úkony spojené s vlastním svařováním i požárně bezpečnostními opatřeními sám obsáhnout. Podle § 3 odst. 10 písm. a) vyhlášky č. 87/2000 Sb., Ministerstva vnitra, kterou se stanoví podmínky požární bezpečnosti při svařování a nahřívání živců v tavných nádobách, se svařování nesmí zahájit, jestliže nejsou stanovena požárně bezpečnostní opatření s ohledem na druh a místo těchto prací. Právní kvalifikace jednání obžalovaného podle § 273 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku je tak odůvodněna tím, že porušení právě citovaných ustanovení zákona je jednoznačně namísto považovat za porušení důležité povinnosti.
23. Právní posouzení daného jednání podle § 273 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku je odůvodněno vznikem škody velkého rozsahu. Co se týče samotné výše škody, její hranice jsou stanoveny v definičním ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku, pro hranici škody velkého rozsahu značné je částka stanovena na 5.000.000 Kč.
24. Rovněž otázka zavinění obžalovaného je nepochybná, neboť povaha zjištěných okolností dovoluje soudu v daném případě dovodit, že se ze strany obžalovaného jednalo minimálně o nevědomou nedbalost ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, kdy obžalovaný sice nemusel vědět, že může zanedbáním svých povinností porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, ale mohl a měl vědět, že tímto svým jednáním může vzniklý

následek přivodit, a to již s přihlédnutím k tomu, že dle vlastního vyjádření byl informován i o podobných nehodách obdobných zařízení.

25. Pokud jde o odpovědnost **obžalované právnické osoby Jistá cesta s.r.o.** má soud ve shodě s podanou obžalobou za to, že podle § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, se trestný čin podle § 273 trestního zákoníku považuje za trestný čin pro účely tohoto zákona. Výše uvedený trestný čin pak byl jednoznačně spáchán v rámci činnosti právnické osoby fyzickou osobou v postavení statutárního orgánu a zaměstnance tedy ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. a), d) zákona č. 418/2011 Sb. Podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb. přitom lze jednání obžalovaného [REDAKCE] jako jednatele společnosti, které jak výše uvedeno spočívalo v tom, že neučinil nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu, přičítat právnické osobě Jistá cesta s.r.o. bez dalšího. Lze tudíž právnické osobě Jistá cesta s.r.o. přičítat podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 418/2011 Sb. i jednání obžalovaného [REDAKCE] jako zaměstnance. Za této situace je na místě jednoznačný závěr, že i právnická osoba Jistá cesta s.r.o. svým jednáním také naplnila všechny znaky skutkové podstaty přečinu obecné ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.

V. Druh a výměra trestů

26. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům.
27. **Obžalovanému** [REDAKCE] polehčuje především dosavadní přestupková i trestní bezúhonnost, tedy vedení dosavadního řádného života [§ 41 písm. o) trestního zákoníku]. Přitěžuje mu naopak způsobení vyšší škody trestným činem [§ 42 písm. k) trestního zákoníku]. Důležité z hlediska ukládání trestu jsou pak i okolnosti jeho spáchání, tedy zejména nedbalostní charakter trestné činnosti, jakož i to, že nedbalost obžalovaného neměla charakter naprosto ledabylého přehlížení běžných pravidel.
28. Především výše způsobené škody v celkovém rozsahu téměř patnáct milionů korun by samozřejmě u obžalovaného vzhledem k rozsahu trestní sazby dobře odůvodňovala ukládání i výraznějšího trestu. S ohledem na shora uvedené okolnosti polehčující a daného případu však měl soud za důvodný a naprosto přiměřený návrh státní zástupkyně na ukládání trestu nespojeného ještě přímo s odnětím svobody obžalovaného. Soud pak měl za příležitavý nejprísrnější možný výchovný trest, tedy trest odnětí svobody, vyměřený však na samé spodní hranici zákonného rozmezí tedy na dvacet čtyři měsíců, odložený na zkušební dobu třicet šest, tedy na zkušební dobu s výměrou v polovině zákonné sazby. Na takový trest je se shora uvedených důvodů možno nahlížet jako na odpovídající.
29. Ve vztahu k **obžalované právnické osobě Jistá cesta s.r.o.** pak soud z palety v úvahu přicházejících trestů uvedených v ustanovení § 15 zákona č. 418/2011 Sb. v souladu s návrhem státní zástupkyně volil trest ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. h) a § 23 zákona č. 418/2011 Sb., tedy trest uveřejnění rozsudku. Soud má totiž za to, že při vědomí odpovědnosti právnické osoby za způsobenou škodu, jak níže uvedeno, se jedná o zcela přiměřený trest. V daném případě se pak jednalo delikt nebezpečný ze společenského hlediska (tj. ohrožoval život nebo zdraví lidí nebo majetek), navíc se jedná o událost obecně známou, a soud má proto zájem na uveřejnění základních informací o viníkovi za odpovídající těmto skutečnostem. Obsah uveřejněné části rozsudku pak byl konkretizován v naprosto minimálním rozsahu ve výroku rozsudku, a to včetně lhůty pro uveřejnění a druhu sdělovacího prostředku.
30. Právnickou osobu je třeba upozornit, že výkon tohoto trestu je upraven v § 41 zákona č. 418/2011 Sb., a že po marném uplynutí lhůty po výzvě soudu může být ke splnění povinnosti

uložené soudem odsouzená právnická osoba donucována uložením pořádkové pokuty až do výše 500 000 Kč a tuto pokutu lze uložit i opakovaně až do doby splnění uložené povinnosti.

VI. Náhrada škody

31. K trestnímu řízení se včas připojili poškozené společnosti C-Energy Planá s. r. o., která nárokovala vůči obžalovaným náhradu škody v celkové výši 8.159.678 Kč, PSG-International a.s. (nyní EUCIA CZ a.s.), která nárokovala vůči obžalovaným náhradu škody v celkové výši 16.062.485 Kč, Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, která nárokovala vůči obžalovaným náhradu škody v celkové výši 22.434.391 Kč, a ZVVZ-Enven Engineering, a.s., která vůči obžalovaným nárokovala náhradu škody v celkové výši 24.408.425 Kč.
32. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
33. V daném trestním řízení byla zcela nepochybně prokázána nejen vina obžalovaných, ale i vznik škody. Koneckonců u trestného činu obecné ohrožení z nedbalosti ve třetím odstavci jak výše uvedeno je vznik škody velkého rozsahu pojmovým znakem tohoto skutku. Pochybnosti nevzbuzuje ani příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných a vznikem škody. Pouze, jak výše uvedeno, soud oproti obžalobě upravil popis skutku tak, že veškerá škoda v dané věci primárně vznikla majiteli poškozených objektů, tedy společnosti C-Energy Planá s. r. o. Samotná výše škody byla rovněž nepochybně prokázána, jak je podrobně argumentována výše.
34. Jestliže soud i přes výše uvedená konstatování nepřiznal nárok na náhradu škody žádnému z poškozených je to zejména z důvodu nedostatku pasivní legitimace na straně obžalovaného [redacted] a kvůli nedostatku aktivní legitimace všech výše uvedených poškozených ve vztahu ke společnosti Jistá cesta s.r.o.
35. Obžalovaný [redacted] se výše popsaného jednání dopustil jako zaměstnanec společnosti Jistá cesta s.r.o. při výkonu svého povolání, tedy v rámci plnění svých pracovních povinností. S ohledem na to, za jeho jednání odpovídá z titulu náhrady škody právě jeho zaměstnavatel, společnost Jistá cesta s.r.o., jež se jako jediná může domáhat po obžalovaném [redacted] regresního nároku na náhradu škody maximálně však ve výši stanovené zákoníkem práce.
36. Společnosti C-Energy Planá s. r. o. a EUCIA CZ a.s. pak byly dle výsledků dokazování odškodněny na svých nárocích pojišťovnou Kooperativa. Na tu tedy přešel regresní nárok na náhradu škody, který však daná pojišťovna uplatnila nejen v tomto řízení, ale rovněž vůči společnosti ZVVZ-Enven Engineering, a.s. z titulu smluvní odpovědnosti za škodu. Dle listinných důkazů, které měl soudu v době rozhodování k dispozici, pak společnost ZVVZ-Enven Engineering, a.s., odkázala pojišťovnu Kooperativa na svého vlastního pojistitele, tedy pojišťovnu Allianz, která již zahájila ve věci pojistné řízení a nejspíše již škodu minimálně částečně odškodnila, a proto nelze ani uplatněnému nároku pojišťovny Kooperativa vyhovět. U společnosti ZVVZ-Enven Engineering, a.s., pak brání vyhovění jejímu nároku na náhradu škody skutečnost, že soud nemá ani po provedeném dokazování za najisto prokázanou skutečnost, že jí škoda skutečně již vznikla a případně v jaké výši, neboť doložila pouze vznesený nárok pojišťovny Kooperativa, nikoli již výši své úhrady, a dále jak výše uvedeno doklady, že její vlastní pojišťovna vede pojistné řízení. Za dané situace by bylo možno uvažovat dle názoru

soudu o náhradě škody toliko vůči pojišťovně Allianz, která se však v adhezním řízení i přes včasné vyrozumění soudem nepřipojila.

37. Ze všech těchto důvodů soud všechny poškozené odkázal s jejich uplatněnými nároky na náhradu škody v celém rozsahu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká,
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **těch** vyhotoveních.

Tábor 27. září 2019

Mgr. Ondřej Kubů v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.